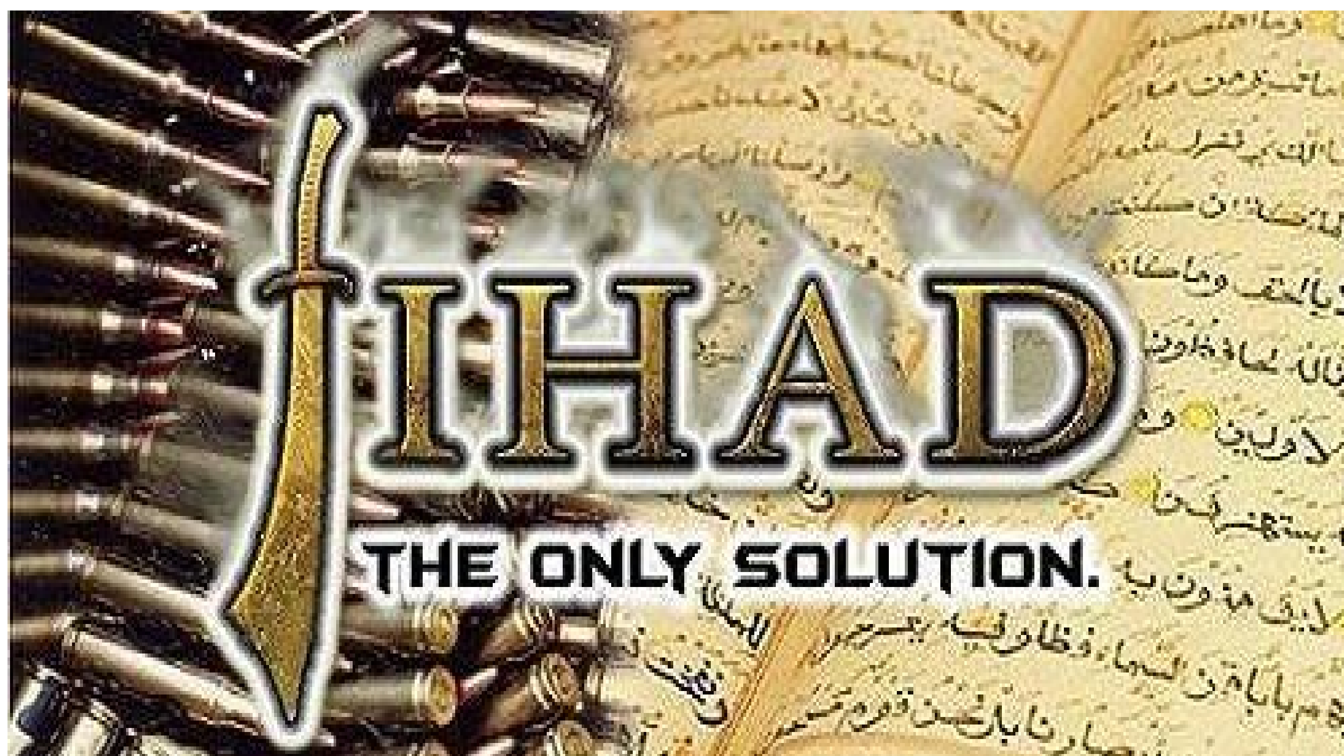
KERAMETI DŽIHADA U AFGANISTANU

AUTOR: Šehid. Šejh, dr. Abdullah Azzam

12/12/2009

Džema'at TEKBIR-Goražde

Posjetite nas i na sajtu www.essunne.com

KERAMETI DŽIHADA U AFGANISTANU

Bismillahir-rahmanir-rahim

ALLAHOVI ZNAKOVI U AFGANISTANSKOM DŽIHADU
(AJETUR-RAHMAN FI DŽIHADIL-AFGAN)

Napisao: Šehid, Šejh, dr. Abdullah Azzam

Uvod

Hvala Allahu, Jednom i Jedinom. Njega hvalimo, od Njega pomoc trazimo. Allahu se utjecemo od naseg zla i od posljedica nasih nedjela. Koga Allah uputi, niko ga zavesti ne moze, a koga Allah u zabludi ostavi, uputit ga niko ne moze. Tvrdim da nema Boga osim Allaha, Jednog, Jedinog i svjedocim da je Muhammed a.s. Njegov rob i Njegov poslanik.

Gospodaru moj, lahko je samo ono sto Ti ucinis lahkim. A Ti ako hoces i najvecu tugu ucinis lahkom.

Afganistan se nalazi u srednjoj Aziji. Povrsina mu je 650. 000 km2. Nadmorska visina mu se dize i do 6.054 metra. Stanovnistvo ove zemlje 99% cine Muslimani.
Ovo je domovina Ebu Hanife, Bejhekija, Belehija, Hervija, Ibnu Hibbana el-Bestija, a iz neposredne blizine Afganistana su Tirmizi,
Nisaija i Buharija.
To je domovina Betza, koji je zadao poraz Tatarima, Muhammeda el-Gaznevija, osvajaca Indije, Fahruddina Razija, Ibnu Kutejbe, Imamul-Haremejna, el-Dzovinija,

Birunija, El-Bedhasija, Farabija, Ibni Sinaa, El-Dzevzedzanija, El-Vildalidzija... Prema tome, prednosti ove zemlje su brojne.
Neke od tih prednosti cemo pomenuti: 99% afganistanskog stanovnistva cine Muslimani. Najveci dio njih je ehlisunnetskog pravca. Od osvojenja Afganistana, (a osvojio ga je Asim bin Amr, u vrijeme Muhammeda Davuda, 1972. godine), bio je na snazi seriat. Narod Afganistana je dosta privrzen vjeri. Ulema se slusa i ulemi pripada i prva i zadnja rijec.Oni su organizovali otpor, poveli ga i to cine i dan danas.

Kralj Habibullah bin Abdurrahman (1916. g.), kada je svoje lice okrenuo Engleskoj, biva ubijen. Pobune protiv kralja Eminullaha Hana su pocele 1924. godine i potrajale su do 1928.godine, kada je ubijen zbog pokusaja otkrivanja zene i uvodenja zemlje u tokove Zapada. Afganistan je zemlja ilma.Buhara joj je na pragu. Tu je Beleh (Mezar Serif). U samom njemu Dzingis Kan je zatekao hiljadu vjerskih skola. U Buhari su Afganistanci bili i ucenici i ucitelji. Vecina islamske uleme, rodjene u srednjoj Aziji, je iz Afganistana. 60% afganistanskog stanovnistva je loze Bosta, mjesanaca Iracana,Turaka i Iranaca, koje neko naziva Batan, koji su tamno zute puti, visokog stasa i crne talasaste kose, izrazito snazni i ratoborni. Ovaj narod nije trpio niciju dominaciju. Oni su pobijedili Aleksandra Makedonskog i sve Engleze osim jednog.
Mnogi su pokusali zavioriti svojom zastavom iznad Afganistana,ali nisu uspjeli. U tim pokusajima su posebno nastradali Englezi. Od dvanaest hiljada se spasio samo jedan, dr.Piridon, koji je to opjevao u svojoj poemi. Ipak, Engleska je ostala u Indiji i Pakistanu od 1757. do 1947. godine.Afganistan je zemlja u koju zapadna civilizacija nije prodrla.
Prof. Sejjaf kaze: "Sve prijestonice zemaljske ne mogu se mjeriti sa afganistanskim dzihadom."
Pricao mi je kadija Muhammed: "Pred mojim ocima je palo hiljadu sehida izmedju kojih i moj sin i moj brat. Medjutim, to na mene nije ostavilo nikakav trag tuge niti bola. "
U Afganistanu nema nijednog zapadnog misionara. Narod Afganistana je siromasan, ali to ga siromastvo nikad nije oborilo na koljena. Spreman je da podnese zrtve i tegobe,zadovoljan sa suhim hljebom, sto je bila hrana mudzahida uzastopno i po nekoliko mjeseci. To je narod od ponosa i povjerenja. Da bi to potvrdili, navescemo primjer jednog beduina (seljaka). Jednom je usao u svoj sator gdje je lezala ranjena gazela. Domalo udje kralj Salih Muhammed el-Gaznevi u sator da bi uzeo tu gazelu, svoj lov. Medjutim, beduin mu to nije dozvolio tvrdeci da je ona njemu pobjegla, jer je usla u njegovu kucu. I kad je beduinu objasnjeno da je on kralj, a ne obicni lovac, beduin je i dalje ostao ustrajan pri svom,tvrdeci da je gazela njegov gost i da joj kao takvoj treba pruziti zastitu. Vladar ukaza svoje postovanje beduinu za njegovu odvaznost i ponos i ode. Sa ovakvim svojstvima ovaj narod je usao u borbu. Pravi razlog upada ruskih snaga u Afganistan je strah od islamskog pokreta koji je postao snaga,ali i strah od prosirenja istog ka drugim republikama koje su pod vlascu Rusije jos od prije sezdeset godina, a u kojima zivi vise od sezdeset miliona Muslimana. Ovaj narod ucinio je veliki izazov pred cijelim svijetom. Pored svog siromastva,slabe i ekonomske i tehnoloske razvijenosti, male proizvodnje i slabe trgovine, nadvisuje nebo ponoseci se svojim Gospodarom i svojom vjerom. ("Ve la

tehinu ve la tahzenu ve entumul-ealeve in kuntum mu'minin" - Ne klonite niti se zalostite, vama ponos pripada.To vam je uslov da budete mu'mini - Kur'an).

Kao primjer vam iznosim komandira Nedzmuddina koji je djelovao tamo gdje se sastaju granice Rusije, Kine i Pakistana. Sa sobom je imao stotinu pedeset mudzahida. Nakon sto je uspio da sprijeci prolaz ruskim snagama (tenkovskoj jedinici), Rusi poslase jake snage da taj prolaz oslobode. Medjutim, nisu uspjeli. Naprotiv, zarobili su im petoricu visokih oficira. Kada su Rusi ponudili Nedzmuddinu sta zeli za tu petoricu, on je kratko odgovorio: "Mi nismo trgovci." Na ovo su Rusi rekli:"Ako ih ne oslobodis, pokrajinu cemo spaliti i poklati i djecu i starce." Odgovor je bio kratak: "Rusi psi! Vi bezobzirno postupate prema nama." Trece pismo Rusi su krvlju napisali i potpisali: "Osveticemo petoricu ako im se bilo sto lose uradi." " Izazivam vas njihovim ubistvom," kratko je Nedzmuddin odgovorio. To je Ruse jako pogodilo pa su jednom od njih veliki spomenik podigli.
Afganistanski narod je ovih osam godina vodio borbu kakvu islamska historija nije zabiljezila za trinaest vijekova. O njoj bi se veliki tomovi knjiga dali napisati. Lijepa sijecanja i kerameti koje sam zabiljezio u toku svojih susreta sa borcima su brojna. Prvo sto mi je paznju privuklo je predavanje brata Muhammeda Jasira, jednog od pomocnika Sejjafa, na hadzdzu. To predavanje me je ponukalo da odem i licno cujem te keramete od zivih svjedoka.

STAV ULEME PO PITANJU KERAMETA

O ovim kerametima sam pisao nasem ucitelju, sejhu Abdul-Azizu bin Bazu, da bih ispitao njegovo misljenje. Na ovo mi je odgovorio: "Dobra vijest sa kojom nagovjestavas afganistansku pobjedu, inšaAllah."
O ovom sam pitao i dr. Omera el-Eskara, na sto mi je rekao: "Bitno je da prenosioci budu pouzdani. U tom slucaju smo duzni objelodaniti, bez obzira dali to nas razum mogao primiti ili ne." Ovi kerameti su od strane ateista i komunista bili ismijani, sto je bilo i za ocekivati. **"O vjernici, ne uzimajte za prijatelje izmedju drugih koji se nece ustezati da vam ucine zlo. Oni vam zele uciniti stetu.Mrznja se pokazuje iz njihovih usta, a jos je veca (mrznja) koju kriju u sebi. Mi vam objasnjavamo znakove ako ste pametni." (Ali 'Imran, 118)**

One, kojima ce ovo tesko biti prihvatiti, podsjecam na Isra i Miradz u sto niko nije vjerovao devedesetak ashaba. Nevjernici su na racun toga pokusali mnoge uvesti u sumnju, ali im ne podje za rukom.
Molim Allaha da mi ovo djelo upise u dobra djela na Sudnjem danu i da nam oprosti greske i grijehe. "Nas Gospodaru, ne kazni nas ako zaboravimo ili pogrijesimo. Gospodaru nas, ne opterecuj nas onim sto ne mozemo podnijeti. Brisi nam (mane),oprosti nam (grijehe) i smiluj nam se. Ti si nas Gospodar pa nam pomozi protiv naroda nevjernika." Uvod Hvala Allahu. Njega hvalimo. Njega za pomoc molimo, od njeg oprost trazimo.Njegovu zastitu trazimo od zla posljedica nasih losih dijela.Koga Allah uputi, nema toga ko ce ga zavesti, a koga Allah ostavi u zabludi, nema toga ko ce ga uputiti. Svijedocim da nema drugog Boga osim Allaha, Jednog i Jedinog, koji nema druga i svijedocim da je Muhammed a.s. Njegov rob i Njegov poslanik.

Prije svega, onaj ko vam predocava sve ovo iz Afganistana, je covjek, koji je cetvrtinu vijeka proveo u proucavanju selefijskog akaida, koji ne vjeruje praznovjerja, koji se bori protiv novotarija i bori se za jacanje uticaja Allahove rijeci na Zemlji. Najveci dojam na njega su ostavila djela Ibnu Tejmije i Ibnul Kajjima. Vjeru ne crpi niti iz uobrazilje niti iz teorije dobri. Naprotiv, svoju vjeru temelji na Kitabu i Sunnetu. Na njega je veliki uticaj imao i imam Ahmed. Svoja kazivanja sam djelom objavio i u casopisu El-Mudztema, sa rijecima: "Pricao je jedan od mudzahida..."
Medjutim,cinjenica je da ti rivajeti dostizu stepen tevatura. Proveo sam u sabiranju ovih kerameta vise od pola godine.
Ljudi koji su nam ovo pricali su ljudi koji i sada ucestvuju u najtezim borbama ovog vijeka, ljudi koji uzivaju veliko povjerenje kod svog naroda. Jedan od tih ljudi je ***Dzelaluddin Hakkani***, jedan od najpoznatijih boraca Afganistana. Od prvih dana ucestvuje u dzihadu. Kadija je po struci, a u isto vrijeme komandant velikog fronta na jugu Afganistana u pokrajini Raktija.
Medju najpoznatije spada i ***Mevlevi Arslan***. Od pocetka je u redovima i komandant velikog fronta. Poznat je po svojoj iskrenosti, cvrstini, hrabrosti i poboznosti. Za njega su Rusi govorili da
on nije obicni covjek. Takav je i ***Omer Hanif***, komandant iz pokrajine Ongan i Zurma. Na celu je fronta od kako su Rusi usli u ovu zemlju. Medju one od kojih sam prenosio ove radosnice ulazi i ***Kadi Nejk Muhammed***, predstavnik ureda islamskog saveza mudzahida u Islamabadu. Vasijjet sam primao samo od ljudi koji su keramete vidjeli svojim ocima. Svaki onaj koji je proucavao psihu Vjerovjesnika s.a.w.s., zivot ashaba i djela selefa nimalo se ne dvoumi u istinitost ovih prica. U vrijeme tabi'ina broj kerameta se povecao, sto se desava i u novije vrijeme, kao potreba jacanja imana onih koji dozive te radosnice, keramete (Bozija cuda i pomoc). Ibnu Tejmije u svom djelu "El-Furkan ejne evlijair-Rahman ve evlijais-sejtan," str. 149. kaze: *"Treba znati da se kerameti nekad javljaju po potrebi covijeka da mu pojacaju iman. To je razlog sto su kerameti kod tabi'ina ucestaliji nego kod ashaba. Kerameti veceg stepena su oni koji se javljaju u svrhu upute."*(To dobivaju ljudi Boziji, Njemu odani.)
Objasnjavajuci razlog ucestalosti kerameta kod onih sa slabijom vjerom imam Ahmed kaze: "Zato sto su ashabi jaci vjerom."
Uz ovo navodi price koje Ibnu Tejmije navodi u svom djelu "El-Furkan."
Ovo djelo sam namjerno odabrao jer mu nema niko nista prigovoriti.Navodim neke keramete iz tog djela:

1. El-Ala Bin el Hadremi,prilikom osvajanja Bahrejna uputio je dovu Allahu dz.s. i nakon toga presao s konjima preko vode, a da konji ni kopite nisu skvasili.

2. Ebu Muslim el Holanija je Eseda el Ansija bacio u vatru koja mu nista ne naudi kao sto ni Ibrahimu a.s.
nije naudila. Hodao je po vodi (prelazio rijeku Tigris) kao po zemlji.Sluskinja mu je otrov u hranu ubacila pa mu nije naudio.

3.Amr bin Kajs izasao bi sa svojih dvije hiljade dirhema na put i dijelio ih nemilice siromasima, a potom bi se vratio sa istom kolicinom novca. Njegove dove su bile kabul i mnogima su

koristile.

4. Hasan Basri nestajao je sest puta Hadzadzu i njegovoj vojsci ispred progona, na dohvat njihovih ruku.

5.Siad bin el-Musejjeb slusao je ezan za vrijeme zege iz kabura Allahova Poslanika s.a.v.s. u vrijeme namaskih vaktova dok je bio sam u dzamiji.

6. Sili bin Usejmu je u jednoj borbi uginuo konj. Na njegovu dovu Allah dz.s. ga je ozivio.

7. Evs el-Kareni kad je umro, cefini su uz njega nadjeni.

8. Mutrif bin Abdullah es-Suhejr kad bi usao u kucu, posudje bi tesbih ucilo (cuo bi njihov zikr i pozdrav).

9. Ibrahim et-Tejmi po mjesec i dva ne bi jeo. Jedne prilike je otisao po hranu za porodicu pa posto nista nije nasao, u povratku je u kesu natrpao crvene zemlje. Kada se vratio, u kesi je nasao psenicu najbolje sorte (crvenu). Kad je posijao, iz zemlje je nikla psenica ciji je klas od ostalih bio mnogo veci i bogatiji.

10. Abdul-Vahid bin Zejd, kada ga je paraliza zadesila, molio je Allaha dz.s. da ga oslobodi paralize u svakom namaskom vaktu za toliko vremena da moze klanjati namaz. Ta dova mu je i bila kabul (primljena).

11. Sejhul-islam, Ibnu Tejmije je izdrzavao jednu porodicu, koja je tvrdila da im je hranu donosio i onda kada je bio u zatvoru. Kada su ovo Ibnu Tejmiji spomenuli, on je rekao: **"To bi mogao biti neko od brace dzina." (El-Furkan, str. 144.-148.)**

Ustanak nenaoruzanog afganistanskog naroda protiv Rusije, i ne samo Rusije, predsravlja najveci keramet. Ovo je najveca potvrda Allahovim rijecima: "Ve men-nasru illa bi indillah - Pobjeda samo moze doci od Allaha," "In jensurkum fe la galibe lekum" - **Ako vas Allah pomogne, onda nema toga ko ce vas nadvladati. (Kur'an)**

Obzirom da se savrsenost svodi na tri svojstva: znanje, moc i neovisnost, i da ona pripadaju samo Allahu dz.s. Jedinom, koji je svojim znanjem obuhvatio sve,koji sve moze, koji je potpuno neovisan, Poslaniku a.s. je naredio da kaze svijetu da ta svojstva njemu ne pripadaju:"**Reci: Ja vam necu reci - imam Bozije riznice - niti cu reci ja znam nevidjeno, niti cu vam reci ja sam melek. Ja slijedim samo ono sto mi se objavljuje." (El-An'am, 50.)** To je rekao i prvi poslanik (resul), kao i posljednji, i posljednji od ulul-azma. **"Pitaju te o Sudnjem danu kada ce doci..." (El-'Araf, 187.) "I oni rekose: Mi ti necemo vjerovati dok nam iz zemlje ne proizvedes vrelo." (El-Isra, 90.) "Oni odgovorise: Sto je ovome poslaniku? Jede hranu i ide po trgovinama." (El-Furqan, 7.)**

Tako su Muhammeda s.a.v.s. pitali nekada za gajb, nekada za uticaj, a nekada mu mane pripisivali. U svakom slucaju, njemu je bilo naredjeno da im kaze da nijedno od ta tri svojstva (znanje, moc i neovisnost) on ne posjeduje i da ono sa cim je pocascen (mu'dzize) je od Allaha dz.s., a ne od njega. Takav je slucaj sa svim mu'dzizama i kerametima. Ovo desavanje moze biti posljedica dobrih dijela, vjerom propisanih, svejedno bila ta djela farz, vadzib ili mustehab.

Medjutim, ako neko pokusa ostaviti ovako nesto slicno na nedozvoljen nacin, onda zasluzuje kaznu. Isto tako moze nesto biti: pohvaljeno, pokudeno i mubah. Ako nesto od toga sto je mubah ima koristi,onda je to blagodat, a ako ne, onda je samo mubah kao i ostali mubah.

Ebu Ali el-Dzevzedzani kaze: "Trudi se da ustrajes na pravom putu, a ne trudi se da postignes keramet jer nefs tezi ka kerametu, a Allah trazi istikamet (usrtajnost na pravom putu)."

Sejh Suhraverdi u svom "Avarifu" kaze: "Zbog traganja za kerametima mnogi su zalutali. Neki su u tom iscekivanju posumnjali u ispravnost svojih djela, prestali da ih rade, bzirom da nikakvim kerametom nisu pocasceni. Da im je bila poznata tajna kerameta, to im se ne bi desilo.Neke od mudzahida iskrenih je Allah dz.s. pocastio sa kerametima da bi im skromnost i odricanje pojacao. Svaki keramet je u trazenju istikameta (ustrajnost na pravom putu)."Znaj da se Muslimanu, kojem se ne otkriju gajb stvari ili se ne pocasti nekim kerametom ili mu se neke prirodne pojave ne stave pod njegovu kontrolu, ne umanjuje marteba (vrijednost).
Naprotiv, nekada to ukazuje na njegovu prednost. Nekada neuobicajeno keramet biva posljedica vjere, nekada pomanjkanja, a nekada potvrdjuje na postojanje vjere.

Keramet koji se javio kod nekog kao posljedica privrzenosti vjeri je koristan i na usluzi njegovom vjerovanju, kao sto je koristan rijaset na usluzi vjeri. Tako je isto koristan imetak kome je cilj vjera, a on je sredstvo za njeno sticanje. Primjer onog koji je vjeru uzeo za sredstvo nije kao stanje onog koji se drzi vjere zbog straha od kazne i nade u dzennet. Mu'min koji ispravno vjeruje i pravilno postupa, a bude u potrebi za kerametom, sigurno ce biti pocascen njim.

Kaze Allah dz.s**.: "Onaj ko se Allaha boji (ispravno vjeruje i ustraje na uputi), Allah ce mu dati izlaz i opskrbice ga odakle se nikada nije nadao."(Et-Talaq, 2-3.)**
Kaze Allah dz.s.: **"Ako se budete Allaha bojali (ako mu budete privrzeni), on ce vam dati moc rasudivanja (izmedu dobra i zla, izmedu istine i neistine)."(El-Enfal, 29.)**

Kaze Allahov Poslanik s.a.v.s. : "Bojte se pogleda (vida) mu'mina jer Allah dz.s. Svojim svjetlom osvjetljava njegov vid." (Tirmizi) Potom je proucio: " Inne fi zalike le ajatin lilmutevessimin. **- Zaista u tome ima znakova (pouke) za one koji razmisljaju." (El-Hidzr, 75.)**

A u hadisu kudsiju sahihu od Allahova Poslanika a.s. prenosi da je rekao Allah dz.s.: "Ko se neprijateljski ponese prema Mom prijatelju - evliji, izazvao Me je na dvoboj." Zatim: "Moj rob Mi se ne moze pribliziti nicim kao sa izvrsavanjem farzova, a poslije toga Mi se nastavi priblizavati nafilama sve dok ga ne zavolim. A kad ga zavolim, bicu njegov sluh kojim ce slusati, vid kojim ce gledati, ruka koju pruza i noga kojom hodi. Ako Me za nesto zamoli, Ja cu mu udovoljiti, a ako Mi zastitu zatrazi, Ja cu mu je pruziti."

RADOSNE VIJESTI I KERAMETI AFGANISTANSKOG DZIHADA

Ove price su cinjenice, iako prelaze granice fantastike. One su stvarnost, iako vise lice na bajke. Slusao sam ih svojim uhom i biljezio svojom rukom iz usta mudzahida. Kerameti o kojima sam slusao su brojni. Ljudi od kojih sam ih slusao i dan danas su na frontu. Sened (lanac ljudi koji su prenijeli ove habere) dostize skoro stepen tevatura i siguran sam da bi ih (a Allah najbolje zna) prenio i Buharija u svom "sahihu". "Ovo vam je Allah ucinio samo zato da vam bude radosna vijest i da vam se srce time smiri."

SEHIDI

Da se tijela sehida ne mijenjaju i ne raspadaju, skoro da je dostiglo tevature. Ovo je misljenje hanefijskog i safijskog mezheba.
("Nihajetulmuhtadz ila serhil- muhtadz" 5-131, "Lir-Remli es-Safili" - komentar na "Ibaru el-Minhadz," poglavlje "El-Arijeh") Ibnu Abidin u "Hasji" (fus-nota poglavlja o dzihadu, 3-238) kaze da je zemlji zabranjeno da nagriza tijela sehida.

Direktnu potvrdu ovom, u hadisu prenesenom od Vjerovjesnika a.s. (merfu), nisam pronasao. *Bejhekija sa senedom hasen prenosi da je 46. godine po hidzri bujica otkrila tijelo Hamze r.a.. Tijelo hazreti Hamze bilo je potpuno frisko, kao da je dan prije ukopan i nikakvih promjena na njemu nije bilo.*

SEHIDI AFGANISTANA

Pricao mi je Omer Hanif Fainde Muhammed u kuci Nasrullaha Mensura (vodza fronata Inkilabul-Islami), komandant u Zurmi i Erdzonu-Bektija:
1. Kod sehida nisam primjetio neugodne mirise niti bilo kakve promjene.
2. Nisam vidio da su psi ijednog sehida naceli.
3. Licno sam iskopao dvanaest sehida nakon dvije do tri godine, a da nikakve promjene na njima nisam primjetio.
4. Poslije sest mjeseci sam gledao rane mudzahida.Izgledale su potpuno friske.
Slicno ovome, pricao mi je njihov imam: "Vidio sam sehida Abdul-Medzida Muhammeda tri mjeseca nakon ubistva. Mirisao je mirisom miska."

Pricao mi je Abdul-Medzid Hadzi: "Vidio sam mrtvog imama mesdzida iz sela Lajki nakon sedam mjeseci. Sve mu je bilo u redu osim nosa."

Pricao mi je sejh Muezzin (clan medzlisa sure za dzihad):"Proveo je sehid Naser Ahmed ispod zemlje sedam mjeseci, a da se nimalo nije izmjenio."

Pricao mi je Abdul-Dzebar Nijazi:"Vidio sam cetvoricu sehida nakon cetiri mjeseca. Trojica od njih nisu isti osim sto im je brada porasla, a cetvrti je imao oštećenje na jednom dijelu lica." A zatim je dodao: "Brata sam premjestio dvije sedmice iza smrti. Nikakve promjene nisam primjetio."

SEHID SE RUKUJE SA OCEM

Pricao mi je Omer Hanif: "U godini 1981. dosla je velika vojska Ruska sa 70 tenkova i nekoliko el-alijata (pjesadije) uz pratnju dvanaest aviona. Doslo je do borbi izmedu njih i 155 mudzahida. Neprijatelj je bio porazen. U toj borbi je izgubio trinaest tenkova. Nasih sehida je bilo cetvorica od kojih je i Dzine Dzel. Zakopali smo ga na mjestu pogibije, a nakon tri dana, posto su borbe prestale, iskopali smo ga i prenijeli do njegove kuce. Otac mu je izasao i rekao: "O,sine, ako si sehid, daj mi kakav znak." Poginuli sin mu je ruku pruzio da se rukuje sa njim (sa svojim ocem). Drzao je oca cetvrtinu sata, a potom svoju ruku stavio na ranu. Njegov otac je rekao da mu je od cvrstine stiska sinove ruke htjela ruka puci."
Omer Hanif kaze: "Ovo sam svojim ocima gledao."

Pricao mi je Mevlevi Arslan: "Izmedju nas je poginuo Abdul-Besir, student. Njegovo tijelo smo trazili u tamnoj noci. Fethullah, moj saputnik mi rece: "Sehid je blizu. Osjecam lijep miris." Tako smo ga po mirisu i pronasli. Vidio sam nur (svjetlo) koji se javljao iz rane, pomocu kojeg sam vidio i boju krvi."

SEHID OMER JAKUB I NJEGOV MITRALJEZ

Pricao mi je Omer Hanif: "Kada je Muhamed Jakub, veliki asik dzihada, sehidio, otisli smo do njegova tijela. Mitraljez je toliko cvrsto drzao uz grudi da mu ga nismo mogli iscupati. Izvjesno vrijeme smo stajali pored njega, a onda smo mu rekli:"Mi smo tvoja braca, o Jakube." Poslije tih rijeci nam je pustio taj mitraljez."

SEJJID SAH

Pricao mi je Omer Hanif: "Bio sa nama jedan hafiz veoma pobozan. Sanjao je istinite snove. Imao je brojne keramete. Nakon sto je sehidio (prije dvije i po godine), komandant fronta Nurul-Hakk i ja smo ga prenijeli i uvjerili se da mu je tijelo bilo frisko, a iznad njega je bila calma kakvu nisam vidio na zemlji. Kada sam je dotakao, iz nje se osjetio miris miska i ambera."

Pricao mi je Mevlevi Arslan, jedan od najpoznatijih afganistanskih boraca (zvali su ga Rusi ljudozderom zbog straha koji im je u srce utjerao): "Imali smo samo jednu granatu. Svjesni svoje nemoci molili smo Allaha dz.s. za Njegov bereket i pomoc. Na drugoj strani je bilo stotinu tenkova (sa vojskom). Tu jednu raketu smo ispalili i pogodili, uz Allahovu pomoc, teretno vozilo natovareno eksplozivom. Za vrlo kratko vrijeme smo unistili osamdeset pet tenkova, sto transportera, sto vozila. Neprijatelj je dozivio poraz, a mi smo uz pobjedu bili obogaceni velikim zalihama municije i eksploziva. Licno sam se sreo sa tim mladicem (Batur), sto je ispalio tu jedinu granatu."

I PTICE UZ MUDZAHIDE

Pricao mi je Mevlevi Arslan: "Prije svakog dolaska aviona ptice bi nas svojim redovnim nadlijetanjem obavjestavale o dolasku neprijateljskih aviona. Tako smo uvijek spremno docekali neprijatelja."
Jedan od najistaknutijih boraca Afganistana, Mevlana Dzelaludin Hakkani, je pricao: "Vise puta sam vidio ptice kako lete ispod aviona stiteci tako mudzahide od avionskih bombi." Pricao mi je Abdul Dzebbar Nijazi da je dva puta vidio ptice kako stite mudzahide.

Mevlevi Arslan kaze: "Vise puta sam vidio ptice kako nas stite."

Pricao mi je Kurban Muhammed da su ih jedne prilike avioni zestoko bombardovali (bilo je tri stotine mudzahida). Niko od njih nije ranjen zahvaljujuci tim pticama.

Pricao mi je Hadz Muhammed Dzel, mudzahid iz Keura: "Vidio sam vise od deset puta ptice kako preticu avione - migove, cija je brzina veca od zvuka, dva do tri puta."

VATRA SA SVIH STRANA

Pricao mi je Mevlevi Arslan: "U mjestu Satori, dvadeset pet mudzahida su napali neprijatelja koji je brojao dvije hiljade vojnika. Izmedju ostalog, poginulo je 70-80 neprijateljskih vojnika, a zarobljeno dvadeset sest. Kada smo pitali te zarobljenike za razlog njihovog poraza, odgovorili su: "Americki topovi i automatsko oruzje tuklo nas je sa svih strana."" Kaze Arslan: "Te prilike sa sobom niti smo imali automatsko oruzje niti topove. Ono sto smo imali su obicne puske."

Kaze Arslan: "Jedne prilike nas je neprijatelj napao jakim snagama - 120 tenkova i brojna kola. Posto nam je municije nestalo, uputili smo dovu Allahu dz.s.. Nakon kratka vremena smo vidjeli kako se na neprijatelja bacaju bombe i puca iz mitraljeza. Niko osim nas na tom podrucju nije bio - osim meleka."

KONJI

Pricao mi je Mevlevi Arslan: "U mjestu Erdzon Rekam, 23 mudzahida su izvrsili napad na neprijatelja. Ubili smo te prilike pet stotina vojnika, a zarobili 83. Kada smo ih upitali za razlog poraza, rekli su: "Vi ste jahali na konjima i svaki put kad bi mi otvorili vatru na njih, oni bi izbjegli vatru." Izmedju nasih mudzahida samo je jedan poginuo." Pouzdano je da su se neki meleki spustili na Bedr...: "(Sjeti se) kada je naredio tvoj Gospodar melekima: Ja sam s vama pa ucvrstite pravovjerne. Ja cu unijeti strah u srca nevjernika pa ih udarajte iznad vratova i udarajte ih po svim prsima."Komentarisuci ajet: "Da (bit ce vam dosta) - Ako se vi strpite i budete se bojali Boga, a oni vas napadnu, pomoci ce vas vas Gospodar sa pet hiljada meleka obiljezenih (narocitim znakom)," poznati komentator Kur'ani Kerima kaze: "Allah dz.s. je stvorio meleke koji ce se boriti do Sudnjeg dana. Svaki asker koji se strpi, a vjeruje u Allaha dz.s., bice pomognut tim melekima."

Hasan Basri kaze: "Ovih pet hiljada meleka su stit mu'minima do Sudnjeg dana." Prenosi Muslim u svom "Sahihu" (Nevevi - Muslim, 12-85) da je Ebu Zemil rekao: ‘’Pricao mi je Ibnu Abas: "Dok je jedan covjek izmedu muslimana gonio jednog musrika ispred sebe, cuo je udarac bica i glas konjanika: "Naprijed, Hajzume!" Kada je pogledao, vidio je musrika kako se srusi. Nos mu je bio stucen, lice rasjeceno, dobio crnu boju. Kada je El-Ensari ispricao Resulullahu s.a.v.s. sta se dogodilo, Alejhisselam je na to rekao: "To je pomoc treceg neba."

Pricao mi je Muhammed Jasir: "Rusi kada udju u neko selo sa tenkovima, raspituju se o konjima (istiblatul-hulul-ihvanil-muslimin) muslimana ihvana. Ljudi su se cudili, znajuci da oni ne jasu nikakve konje. Potom bi donijeli zakljucak da su u pitanju meleki."

Pricao mi je Dzelaluddin Hakkani: "Dao sam jednom mudzahidu nekoliko metaka. Otisao je iza toga u borbu, ispalio mnogo metaka i na kraju se vratio sa istim brojem metaka."

Pricao mi je Abdul Dzebbar Nijazi: "Preko mudzahida Gulama Muhjuddina je presao tenk, a on je opet ostao ziv."

Pricao mi je Hadz Muhammed Jusuf, zastupnik emira pokrajine Loker: "Preko mudzahida Bedr Muhammeda Dzela je presao tenk, a da ni ranjen nije bio."

I AKREPI (SKORPIONI) UZ MUDZAHIDE

"A(niko) nezna vojske tvoga Gospodara nego On..." (Al-Muddattir,(74))

Pricao mi je Abdus-Samed Mahbubullah: "Kada su dusmani podigli satore na obali rijeke Kandus, akrepi su ih napali, a ostali se dadose u bijeg."
Pricao mi je Abdul-Mennan: "Sin jednog sehida od tri godine starosti je prisao tenku da ga zapali sibicom."

Pricao mi je Omer Hanif: "Iako su se zmije prije cetiri godine mnozile do te mjere da su mnoge i u postelje mudzahida ulazile, nikada ni jednog mudzahida nijedna nije ujela."

Pricao mi je Muhammed Jasir: "Kada su jedne poslije dva dana su izasle na dovu i molile: "Gospodaru, ako zelis mudzahidima kakvo zlo, onda nas zrtvuj za njih." Tako su one sehidile poslije bitke, a mudzahidi ostali zivi."

Pricao mi je Mu'ezzin: "Kada je poginuo (sehidio) Endzir Dzel (zehruttin), majka mu je izasla sa platnom masuci od radosti dok su ljudi u znak njegovog sehitluka pucali."

Pricao mi je Dzelaluddin Hakkani: "Bilo nas je trideset (mudzahida). Avioni su izbacivali bombe koje su padale oko nas. Jedna, cija je tezina bila oko 45 kilograma, pala je medju nas, ali nije eksplodirala."

Pricao mi je Abdul-Menan: "Bilo je tri hiljade mudzahida u logoru kada su avoini na nas ispalili tri stotine napalm bombi i ni jedna nije eksplodirala. Sve smo ih prenijeli u mjesto Ke'te u Pakistanu, gdje su boravili mudzahidi."

Pricao mi je Dzelaluddin: "Vidio sam brojna odijela mudzahida sva izbusena od metaka, a da ni jedan metak nije usao u njihova tijela."
Pricao mi je sejh Ahmed Serif: "Izasao mi je sin iz bitke odijela izbusena, a da nije ranjen."

Pricao mi je sekretar Nasrullah Mensur: "Danas, 01. 04. 1982.godine, nam je dosao mudzahid sa deset metaka u glavi i petnaest u nozi, a da nije umro."

Pricao mi je Mevlevi Pir Muhammed: "U okrugu Bektija nas mudzahida je bilo dvanaest kad nas je napalo 108 aviona, a kasnije i pjesadija. Nekakva neuobicajena pojava nas je prekrila. Niko od nas nije ranjen, a ubili smo 160 dusmana, i unistili tri tenka. Izmedu nas su dva poginula." Licno sam vidio rupu od metka na grudima mudzahida Dzelaluddina Hakanija, a da nije ni umro niti kakve tegobe osjecao.

Pricao mi je Dzelaluddin Hakani: "Stao sam na nagaznu minu koja je eksplodirala, ali me nije ni ranila."

Pricao mi je Arslan: "Pogodila me je granata (geler) dva puta, a da me nije ranila."

Pricao mi je mudzahid Abdul Muhammed, komandant u Gejlemanu, zapadno od Kandehara: "Bilo nas je sest stotina, a neprijatelja sest hiljada, Rusa, vojnika, sest stotina tenkova, 45 aviona. Napali su nas i borbe potrajase 18 dana.
Rezultati borbi su bili:Neprijatelj: -poginulih 33, 450 -zarobljenih: 36 -tenkova unistenih: 30 -aviona oborenih: 2 .

Za sve ovo vrijeme tijela mudzahida (iako je bilo ljeto) nisu dozivjela nikakve promjene, a iz tijela sehida Abdul-Gaffura ibnu Din Muhammeda svake noci se dizao nur do neba u trajanju od tri minute, a potom bi se taj nur ponovo vratio u njegovo tijelo. Nur svih mudzahida se vidio."

Pricao mi je Omer Hanif: "U mjesecu sabatu 1982. godine se svake noci poslije jacije spustao nur na dom mudzahida i po dvoristu kruzio jedan sat vremena, a onda bi nestao."

Pricao mi je Dzelaludin Hakani: "Od prije cetiri godine avioni nam uniste sve kuce i sve satore osim kuce ili satora u kojem se nalazila municija i eksploziv. Jos nikada nam nije pogodeno mjesto eksploziva."

KOLIKO JE MALIH GRUPA POBIJEDILO VELIKE GRUPE

Pricao mi je sejh Dzelaluddin Hakkani o borbama iz vladavine Tarakija, i drugu iz 1982. godine.

Pricao mi je Dzelaluddin Hakkani: "Najveci problem u vremenu Tarakija su nam predstavljali tenkovi protiv kojih nismo imali nikakvo oruzje (P2,7). Na ime kupovine protutenkovskog oruzja smo sakupili nesto novca s namjerom da kupimo nesto, ali

bez uspjeha. Broj mudzahida tada je bio 350. Jednog dana smo ipak napali snage Tarakija i tom prilikom smo zarobili 25 topova P2,7, automatskog oruzja, 8 tenkova, a zarobili smo 1.000 vojnika i toliko "kalasnjikova." Borbe su trajale dva i po dana. A tadasnje snage Tarakija bile su nekoliko hiljada tenkova, topova i teskih mitraljeza.

Pricao mi je Delaluddin Hakkani: "Bilo nas je 59 kada smo napali neprijatelja cije su snage bile: 220 tenkova i transportera i 1.500vojnika. Pomoc im je pruzila i avijacija, ali rezultati su bili slijedeci: Neprijatelj: - poginulih: 150 - zarobljenih: 100 - unistenih tenkova: 45 ZAROBLJENIH: - PAM-ova: 1 - mitraljeza "krinov": 3 - "kalasnjikova": 7 - topova 66 mm: 1 - raketa topovskih: 280 - metaka: 36.000

BORBA NA SJEVERU KABULA POSLIJE ULASKA RUSA

Pricao mi je Muhammed Dzel da je u ovoj borbi ucestvovalo stotinu dvadeset mudzahida protiv deset hiljada Rusa koji su imali osam stotina tenkova, a i potpomognuti sa dvadeset pet avoina.

Rezultati borbe: -ubijeno: 450 Rusa i 150 Malezijanaca (el-Malisija), -unisteno: 150 tenkova, -zarobljeno 11 kola punih municije i eksploziva.

MJESEC DANA POSLIJE, SJEVERNO OD KABULA

U ovoj borbi, kako rece Muhammed Dzel, ucestvovalo je 500 mudzahida protiv 10.000 vojnika opremljenih tenkovima.
Rezultati borbe: -ubijeno 1.200 dusmana, zbog cega je mjesec dana cijeli kraj imao ruzan miris.

Pricao mi je Muhammed Jasir, jedan od pomocnika Sejjifa (Adil Mejja Dzela): "Mejja Dzel je bio komandant u srezu Baglan. Sehidio je u mjesecu rebi'ussani 1403. hidzretske godine. U borbu se ukljucio od prvih dana. Kada je poginuo, pleme, koje broji 100.000 clanova, naveliko je zalilo ovog svog clana. Prije njega su pala jos trojica njegove brace. Uza porodica je isto toliko bila ozaloscena i duboko potresena. Peti njegov brat je nocu ustao, abdest uzeo i Allaha zamolio da mu da kakav znak, dali mu je brat sehid. Potom je zaspao da bi mogao ustati da klanja nocni namaz. Nesto se pojavilo i spustilo. Kada su svijetlo upalili, nasli su ruzino ulje, miris tecan kao med, a miris mu se osjetio u cijeloj sobi. Rekose: "Pokazacemo ga Muhammedu Jasiru na sabahu." Stavili su ga u mushaf, ali ga nakon ustajanja nisu nasli." Allah dz.s. kaze: "(Sjeti se) kad vam je dao (Allah dz.s.) da vas lahki sanak obuzme da biste stekli sigurnost Njegovu (zbog straha pred neprijateljem)..." "Sabuni" u

Muhtesaru Ibn Kesira kaze: "Rekao je Talha: "Jedan od onih koje je taj lahki sanak obuzeo bio sam ja. Vise puta mi je sablja ispadala iz ruke. Ja je uzmem, a ona mi opet ispadne...Kada sam pogledao ostale, vidio sam ih kako onesvijesceni leze ispod stitova."

Hafiz Ebu J'ala prenosi od Alije r.a. da je rekao: "Na Bedru je jedini konjanik medu nama bio Mikdad. Vidio nas je sve kako spavamo osim Resulullaha s.a.v.s. koji je inace bio budan do zore. Klanjao je pod stablom i plakao do zore."

Abdullah bin Se'ud prenosi: "Drijemez u borbi je jamstvo od Allaha, a u namazu je drijem od sejtana." Pricao mi je Mevlevi Arslan da je u mjestu Sahiko u toku borbe spavao desetak minuta dok su sa svih strana padale rakete. "U mjestu Ribdzi (ki)," kaze Abdurrahman, "napalo nas je od 150-200 tenkova sa pjesadijom. Zbog velikih eksplozija mudzahidi nisu culi 2-3 dana.
U toku tih borbi nas je pogodio drijem (lahki san) nakon kojeg smo dobili svjezinu. Poslije toga je jedan od nas pogodio jedan tenk. Tom prilikom je jedan geler pogodio vozilo u kome se nalazio eksploziv. Te prilike smo zarobili pet kola, a sedam unistili." Abdullah, licni pratioc Hikmerjera, mi je pricao: "Lahki san je obuzimao vise puta u toku borbi i to sam racunao Allahovim blagoslovom i jamstvom."

Abdul-Resid Abdul-Kadir (Bagman) kaze: "Tri puta nas je taj lahki san obuzimao. Zaspali bi 2-3 minute, a onda bi se probudili svjezi. Poslije toga je uslijedila pobjeda."

ALLAH CUVA MUDZAHIDE

"Niko nece umrijeti bez Allahova dopustenja u odredjenom roku..." (Ali'Imran, 145.) "...Allah je najbolji cuvar i On je najmilostiviji." (Jusuf, 64.) Muhammed Mendzel Gazani Seledzer kaze: "Licno sam vidio kako preko Ahtera Muhammeda predje tenk. Kada su vidjeli da je ostao ziv, ponovo su presli preko njega, ali je opet ostao ziv. Poslije toga su njega i dvojicu mudzahida odveli na strijeljanje. Na njih su ispalili rafal iz mitraljeza. Pala su sva trojica. Poslije su ih zakopali. Kada su komunisti otisli, Ahtera se digao i ponovo pridruzio mudzahidima...jos uvijek je bio ziv."

Pricao mi je Muhammed Mendzel, a njemu Nasrullah, borac iz Gazne, da su ga pogodila dva metka, koja su se zadrzala u njegovom dzepu, a da nije bio ranjen.

Pricao mi je Arslan: "Hadreta Saha je metak puske pogodio u oko i od tog metka mu je oko samo malo pocrvenilo."

Pricao mi je Muhammed Nuajm, komandant u Bagmanu, da je avion u njihovoj neposrednjoj blizini izbacio 14 raketa od kojih su 13 eksplodirale, a da im nista nije falilo.

Kaze Abdullah: "Licno sam vidio kosulju Hodza Muhammeda izbusenu od gelera (pet rupa), a na njemu je bila samo jedna rana."

Pricao mi je Ibrahim Sekik Dzelaluddin: "08. 03.1983. godine ispaljene su na nas dvije rakete. Sator, u kojem su bila trojica mudzahida, pogodjen je sa devet gelera, a da ni jedan od mudzahida nije bio pogodjen."

Pricao mi je Ibrahim: "20. sa'bana 1402. godine (po hidzri) u borbama (Bi'dzi) u Hosta Baktiji samo raketirani. Moje naocare su razbijene, a nekima je kais presjecen (od metaka), ali niko nije bio ranjen." Hlace Ibrahima su kod mene (Abdellah Azam, pisac ovog djela) Pricao mi je Ibrahim: "BIlo nas je trideset u Zurmi protiv neprijatelja, ciji je broj bio tri stotine, opremljeni tenkovima, oklopnim vozilima, transporterima itd...
Pored tako jaceg neprijatelja bitku smo dobili. Zarobili smo dva topa, kola sa 300 raketa i eksplozivnih sredstava, 30.000 metaka i sest "kalasnjikova." Sve smo to utovarili u kola. Bio sam suvozac Muhammeda Resula. Kola su presla preko eksplozivne naprave, ali nisu eksplodirala. Medjutim, kada je tenk najahao na taj eksploziv, tenk je bio unisten. Vidio sam licno kako je metak prosao kroz cijev "R.P.J.", kojeg je nosio jedan mudzahid, a da nije bio ranjen."

Pricao mi je Fethullah:"Metak je probio dzep Zergana Saha, razbio mu je ogledalo i biljeznicu mu zapalio, a njega nije ranio."

Pricao mi je Fethullah: "Raketa je bacena iz aviona. Sator nam je bio izbusen, a nijedan od nas nije bio ranjen."

Pricao mi je komandant Abdurrahman da je pred noge Ajkaladdina i Abdurrahmana pala granata, eksplodirala, a da nije nikog ranila. Fethullah sa tenkom krenuo je da osvoji utvrdu Bari. Posto je nagazio na minu, ona se aktivirala, ali nikog nije ranila. Samo su im calme pale sa glava.

Pricao mi je Abdul-Kerim: "Vidio sam oficira, gospodina Abdul-Alija. Odijelo mu je bilo izbuseno od metaka, a da nije bio ranjen.

Pricao mi je Mevlevi Jordol (komandant Verdeka): "Presao sam od jednog sela do drugog (deset kilometara) u vrijeme dok su nas nadlijetali i raketirali avioni, koji su se tako nisko spustili da sam dobro vidio ljude koji su bili unutar aviona."

KERAMETI ŠEHIDA

Miris poginulih sehida se znao osjetiti na velikoj udaljenosti. Taj miris je bio poznat mudzahidima i po njemu su mogli osjetiti blizinu mjesta na kojem je lezao sehid. U Kur'anu Allah dz.s. kaze: **"Kada je karavana krenula iz Egipta, rece njihov otac: Ja osjecam dah Jusufa. Ako me vi ne biste smatrali ishlapljenim srcem, rekao bih da je on blizu." (Jusuf, 94.)**

Pricao mi je Arslan: "U crnoj noci sam nasao sehida Abdul-Basira po mirisu itra."

Ibrahim Delaluddin mi je pricao: "Dok sam isao s kolima,osjetio sam miris. Rekao sam svojim saputnicima: "Ovo je miris sehida koji nam je postao poznat i raspoznatljiv." I, zaista, bio je to miris sehida Velijja Hana kojeg smo nasli u neposrednoj blizini." Taj raspoznatljivi miris je bio poznat i Hajjalu Muhammedu, koji kaze: "Osjetio sam lijep miris na jednom mjestu i upitao svog saputnika: "Da nije mozda ovdje sehidio Akluddin?" Kada smo se raspitali kod mjestana oni su nam to potvrdili."

Pricao mi je Nasrullah Mensur, a njemu Habibullah tzv. Jakut: "Tri mjeseca poslije sehitluka mog brata majka ga je usnila. U snu joj je rekao da su mu se sve rane zacijelile osim one na glavi. Zbog toga mu je majka bila uporna da se tijelo njenog sina otkopa da bi ga vidjela. Bio je ukopan pored jednog covjeka. Kada su zemlju uklonuli sa tog covjeka, nasli su mu zmiju iznad glave. Tada mu se majka predomislila, a brat rece: "Moj brat je sehid i iznad njegove glave ne moze biti zmija." Zbog toga su nastavili otkopavanje. Kada su ga otkrili, prosirio se miris iz kabura. Na glavi mu je bila rana iz koje je curila krv. Majka mu je stavila prst na tu ranu i taj miris osjeca i dan danas iako je proslo tri mjeseca od tog iskopavanja."

Pricao mi je Muhammed Sirin: "Izmedu nas je sehidilo cetvero u mjestu Bot Verdek. Cetiri mjeseca iza toga smo osjetili miris miska koji je iz njih izlazio.

SEHIDI ODBIJAJU PREDATI ORUZJE

Pricao mi je Zubejr Mir Alem za Mira Agu da nije htio predati pistolj nakon sto je sehidio. Kada su ga otpremili ocu (Kadi Mir Sultan), rekao mu je: "Sine, ovaj pistolj ne pripada tebi nego borcima." Tek tada je pustio pistolj."

Pricao mi je Zubejr Mir Alem u mjesecu sebatu 1983.godine da je Sultan Muhammed sehidio i da je prigrlio "kalasnjikov". Rusi su mu prisli da mu uzmu oruzje. Medutim, dok mu nisu odsjekli ruku, nisu mogli.

Pricao mi je Muhammed Sirin da su Muhammed Ismail i Gulam Hadret isto odbili da predaju oruzje poslije smrti.

SEHIDI SE SMIJESE

Pricao mi je Mevlevi Arslan: "Abdu-Dzelil bio je student. Poginuo je od avionske bombe. U ikindijskom vaktu mu je klanjana dzenaza (jer hanefije tako klanjaju dzenazu sehidu). Poslije toga su ga odnijeli do kuce njegova oca. Mudzahidi su pored njega ostali do sabaha. Oci je otvarao i smijesio se. Otisli su do Arslana da mu kazu da on nije umro. Arslan im na to rece: "On je sehidio." "Ne smijemo ga ukopati dok se ne uvjerimo u njegovu smrt," rekose mudzahidi. "A i dzenazu nam treba obaviti," dodase. Arslan rece na to: "On je sehidio juce, a to sto ste vidjeli, to su kerameti sehida."

Pricao mi je Muhammed Omer komandant (am) u Bagamu: "Izmedju nas je jedan, po imenu Humejdullah, sehidio i kada smo ga zakopavali, vidio sam da se smijesi."

SEHIDSKA TIJELA NE DOZIVLJAVAJU NIKAKVE PROMJENE

Pricao mi je Mevlevi Abdul-Kerim: "Vidio sam oko 1.200 sehida. Nijednog od njih nisu psi niti druge zivotinje najedali, dok su najedali dusmane (Ruse)."

Pricao mi je Fethullah da mu je pricao jedan od mudzahida po imenu Hakim: "Izvadili smo sehida Temira Hana poslije sedam mjeseci. Tijelo je bilo citavo, frisko, rana friska i iz nje se osjetio miris miska."

Pricao mi je Dzelaluddin (u Dzejderanu-Bektija): "Nisam primjetio da su ijednog sehida psi najeli. Sehid po imenu Dzelab, ostao je (tijelom) medju tijelima dusmana koje su psi najedali, dok njegovo nisu. Ostao je netaknut."

DIJETE DOJI MAJCINU SISU I ODBIJA DA JE NAPUSTI

Pricao mi je Jordul i njegov pomocnik Muhammed Kerim: "Sehidila je supruga i dojence Mendela. Majka je dojence drzala. Kada su prisutni htjeli da ih razdvoje, nisu uspjeli. Obzirom da se po hanefijskom mezhebu treba klanjati svakom posebno ulema je zasjela i donijela fetvu, s obzirom na taj slucaj, da im se moze klanjati jedna dzenaza (jedan namaz)."

DOVE MUDZAHIDA I ALLAHOVA POMOC

Pricao mi je Jordul (pokrajina Degto, Verd): "Vodili smo sedam dana borbu sa Rusima. Na vece je uslijedio napad na dusmane sa tri strane. Vatru smo vidjeli, ali ne iz cega se puca. Tom prilikom ih je poginulo 500 (23 oficira). Neprijatelj je umakao i sa sobom su poveli zarobljene.

Pricao mi je Abdurrahman, komandant fronta Bator: "Vodili smo borbu sa snagama koje su brojale izmedu 800 i 1.200 vojnika, potpomognute sa 58 tenkova i kola. Borbe su trajale tri dana. Sa nama je ostalo svega pet mitraljeskih metaka (resase bern). U vrijeme podnevskog namaza smo stali, svjesni da ne mozemo dalje. Dovu smo Allahu dz.s. uputili, do zamka, a potom se ispeli. Odozgo smo gadjali kola, koja su se zapalila. Neki pobjegose, a drugi se predadose mudzahidima. Plijen: 5 ispravnih tenkova, 30 ispravnih kola, 6 velikih topova, 16 raketa "SAM" (9 km) i veliki broj "kalasnjikova"."

Pricao mi je Hajjal Muhammed (punac Dzelaluddina Hakanija): "Bilo nas je 60 na jednoj, a 40 na drugoj strani kada je doslo 1.300 Rusa sa 80, sto tenkova, sto transportera, sto ostalih oklopa. Ustao sam (Hajjal Muhammed) i Allahu dz.s. dovu uputio i rekao: "Ve ma remejte iz remejte ve lakinallahe reme - Nisi ti bacio kad si bacio, nego je Allah bacio."
Potom sam uzeo saku pijeska i bacio naspram dusmana. Vruce sam molio, uz plac, poslije podne namaza. Jedan tenk je prisao mostu i i kada je dejstvovalo po njemu

mitraljezom, naglo se okrenuo i otisao s mosta. Na drugi tenk je bacena obicna bomba koja je eksplodirala pored tenka. Ovaj se naglo udaljio sa sredine puta misleci da je u pitanju mina. Put je bio rastresit i los u tom dijelu, pa tako tenk preprijeci put. Vojska iza toga izadje i predade se, na nase cudenje i zadovoljstvo. Rezultati te borbe su bili da je zarobljeno: 13 puski, 7 topova ("haven"), 19 "havena" srednjih, 12 " R.P.J.", 600 "kalasnjikova", 6 topova, 82 mm, 26.000 metaka (puscanih), 25 natovarenih kola i veliki broj topovskih raketa."

DRUGI KERAMETI MUDZAHIDA

Jedna grupa afganistanskih mudzahida se nastani u pasivnom i suhom predjelu bez vode u Pakistanu. Po njihovom dolasku voda se pojavila (vrelo) i cijelo podrucje dobilo zelenu boju. Kada su to Pakistanci vidjeli, protjerali su Afganistance. Medjutim, sa njihovim protjeravanjem i vode je nestalo. U vrijeme nasih borbi vatru nismo smjeli potpaliti u logoru. Allah dz.s. nam je cesto slao maglu koja je stitila nase logore najveci dio godine.
Pricao mi je Dzelaluddin Hakani: "U vrijeme komande Tarakija (murtata i prikletnika), koji god bi mudzahid sehidio, naredba je bila da se cijela njegova porodica pogubi.

Medjutim, nikada se nije desilo da pogine neko od mudzahida cija je porodica bila unutar neprijateljske opsade. Pred svaki dolazak aviona pojavljivale su se ptice koje su svojim prisustvom davale znak skorog dolaska aviona. Kada bi se avioni pojavili, te ptice bi letjele ispod aviona i presretali bi avione, iako se zna da je brzina tih aviona veca od zvuka dva do tri puta.
Mudzahidi su u tim slucajevima pretrpjeli veoma male gubitke ili nikakve. Muhammed

Kerim mi je pricao da je te ptice vidio vise od dvadeset puta. Arslan kaze: "Vise puta sam ih vidio." Navescu jos neka od tih imena ljudi koji su vise puta bili zivi svjedoci tih ptica, a to su: Muhammed Serin, Mevlevi Abdul-Hamid, Alem Kel, Fadl Muhammed, Dzan Muhammed, Hajjar Muhammed, vezir Bad Sah, Sejjid Ahmed Sah i Ali Dzan.

Pricao mi je Sadur-Rahman (Bagman): "Bili smo na brdu Vajdzel. Od zedji smo iznemogli. Cobane smo pitali za vodu, a oni nam rekose da tu vode nema. Poslije toga smo se obratili Allahu dz.s. dovom. Nedaleko od nas je voda iz stijena provrela. Bilo nas je 45."

MAGLA STITI MUDZAHIDE

Pricao mi je Muhammed Jasir: "Nadgledao sam borbu vodjenu na predjelu koji nije imao nikakvih zaklona. U borbi su ucestvovali i avioni. Molio sam Allaha dz.s. za pomoc. Na jednom sam ugledao crnu prasinu koja prekri mudzahide i tako ih zastiti." Pricao mi je Abdul-Kerim: "Priblizila su nam se dva tenka. Na nas su otvorili mitraljesku vatru. Bila im je namjera da nas zive uhvate. Zamolili smo Allaha dz.s. za pomoc. Prasina se dize i Allahovim blagoslovom, se izvukosmo."

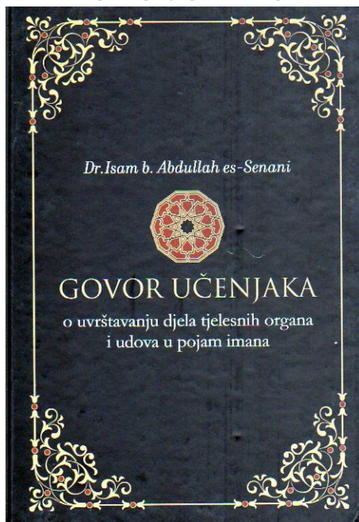
TENKOVI UNISTENI BEZ PROTUTENKOVSKOG ORUZJA

Kadi Ebu Tahir mi se kune i kaze: "Bilo nas je mudzahida tri stotine, a sa sobom smo imali samo petnaest pusaka. Napad na nas je je izvrsilo cetrdeset tenkova i petnaest transportera. Svi ti oklopi su unisteni osim dva transportera. Kada smo kasnije pitali zarobljenike dusmanske za razlog njihova poraza, rekli su: " Protiv nas upotrijebljeni su teski topovi."
Kune se El-Kadi: "Vidio sam te tenkove unistene, a sa sobom nismo imali ni topa ni mitraljeza."

Džema'at TEKBIR-Goražde

PREPORUČUJEMO VAM NOVA IZDANJA:

Knjiga se može nabaviti u dućanu. Po cijeni od 15 KM.

Knjiga se može nabaviti u dućanu. Po cijeni od 25 KM.

Sve dodatne informacije i narudžbe možete izvršiti putem e-maila: essunne-ba@hotmail.com kao i GSM:061/202-763 i 062/508-906.